

Thơ Yêu Nước của Trương Chi

Nhà thơ Trương Chi
(Hình tác giả gửi)

- 1. Tôi sinh ra giữa lòng Cộng Sản
Và lớn lên dưới ảnh Bác Hồ
Bao nhiêu năm viết “Độc lập – Tự do
và Hạnh phúc” nhưng chưa từng thấy thế**
- 2. Đất nước tôi có bao người tuổi trẻ
Đều làm tin vào lịch sử Đảng truyền
Họ nói rằng: Bác là thánh, là tiên
Người đưa Nước thoát khỏi vòng nô lệ**
- 3. Nhưng trong tôi thấp muôn vàn lý lẽ
Cuộc chiến nào mà Đảng thắng – Nước thua?
Dân làm giặc mà Đảng lại làm vua
Trên danh nghĩa “kẻ tôi đòi trung hiếu”**
- 4. Đất nước tôi tất thảy do Đảng liệu
Đảng phân công, quản lý hết cuộc đời
Từ cây kim, sợi chỉ đến chén cơm, manh áo dù rách nát, nhỏ nhoi
Thì tất cả đều nhờ ơn của Đảng**
- 5. “Yêu Tổ quốc” có nghĩa là “yêu Đảng”
“Chống chính quyền” là “phản bội quê hương”
Bao người vì non sông với niềm tin vào ngày mai nước Việt hùng cường
Đều lần lượt chịu tù đầy, khổ ải**
- 6. Đất nước tôi có gì không độc hại
Từ thức ăn, nước uống đến không khí ô nhiễm tràn lan
Từ nhu yếu phẩm của đứa trẻ sơ sinh đến cụ già sắp lìa khỏi trần gian
Đều tẩm độc vào xác – hồn nước Việt**
- 7. Có nơi đâu mà người dân thua thiệt
Bằng thiên đường Xã Hội Chủ Nghĩa thế này không?
Máu dân oan đã nhuộm đỏ sông Hồng
Loài hung bạo chiếm hết trời – đất – biển...**

8. Đắt nước tôi với mọi điều trái ngược
Ngược văn minh, ngược tiến hóa loài người
Những phát ngôn của quan chức nực cười
Ngược đời thế, nhưng “tài tình lãnh đạo”

9.. Ươn hèn nhất, bọn bút nô – Tuyên giáo!
Với hàng trăm tờ báo, đài vô tuyến – truyền hình
Ngoài miệng dân, ru ngủ, chỉ những tin “cướp – giết – hiếp” hay bản nhạc “đúng quy trình”
Còn nhục nước họa dân thì muôn đời nín lặng

10. Đắt nước tôi với sưu cao thuế nặng
Còn hơn thời phong kiến, thực dân
Những trạm BOT mọc lên khắp tỉnh thành
Cùng hàng vạn “áo vàng” chực rình thu mãi lộ

11. Ôi chân lý mà bao người “giác ngộ”
Làm suy đồi đạo đức mấy ngàn năm
Đưa quốc dân vào chia rẽ – thù hằn
Và kiểm tòa đường tương lai dân tộc

12.. Đắt nước tôi mất dần vào Trung Quốc
Mất Hoàng Sa, rồi mất đến Trường Sa
Mất Biển Đông, Bản Giốc, rồi những nơi trọng yếu của nước nhà
Đảng biết rõ, nhưng làm ngơ tất cả

13. Từ có Đảng, biết bao điều tai họa
Như mệnh trời muốn thử thách người Nam
Mà Đảng vẫn huênh hoang nào “thắng lợi về vang”
Nào “thời đại Hồ Chí Minh”, nào “dân giàu nước mạnh”

14. Đảng hào nhoáng với ngai vàng lấp lánh
Còn dân đen thì đói khổ, nghèo nàn
Những ủy ban, hội đồng... đều mang mác “nhân dân”
Chỉ kho bạc là của riêng “nhà nước”

15. “Đổi mới” rồi “kiến tạo” với bao đời Thủ tướng
Bao đời Tổng Bí thư từ Chinh, Duẩn, Linh, Mười...
Bao sai lầm mà Đảng chẳng nên người
Sợ kinh nghiệm rút kiếp nào cho hết

16. Đảng cứ sống và dân thì cứ chết
Cứ chết dần trong mơ ước tàn phai
Trong căn bệnh ung thư hay tai nạn giao thông... rồi sẽ đến một mai
“Chết từ từ” để giết nòi giống Việt

17. Tôi xấu hổ khi nói cùng thứ tiếng
Và viết chung ngôn ngữ với một đảng đê hèn
Hít thở bầu khí quyền màu đen
Bóp nghẹt Tự Do ở dưới triều Cộng Sản

18. Tôi sinh ra giữa lòng Cộng Sản
Nhưng tôi là một người Việt Tự Do
Trong tim tôi là lý tưởng Quốc Gia
Và chính nghĩa là chủ trương dân tộc

19.. Xin cảm ơn những tấm gương bất phục
Và những người yêu Nước của hôm nay
Đã dẫn thân vào những chốn đọa đày
Vẫn khí khái cất cao lời tranh đấu

20. “Ghét Cộng Sản” chẳng bao giờ là xấu
“Yêu đồng bào” từ giòng máu Việt Nam
Chúng ta là con cháu xứ Văn Lang
Và thề quyết làm sáng danh Hồng – Lạc

21. Hỡi những người trai, cô gái Việt
Hãy đứng lên vì non nước lầm than
Diệt bá quyền, lật đổ lũ tham tàn
Cho không thẹn với hồn thiêng sông núi

22. Hãy bước đi theo tiếng đời thúc gọi
Triệu tâm lòng vì đất nước – quê hương
Sẽ noi gương anh dũng của Trưng Vương
Mang ý chí Diên Hồng xây đắp nền Cộng Hòa tự chủ.

